

За дребния домашенъ добитѣкъ ягуарѣтъ е много опасенъ. Но въ гората и конетѣ могатъ да му станатъ плячка. Кравитѣ успѣватъ да запазятъ своитѣ телета, макаръ и срещу много рани, които получаватъ отъ него. Ягуарѣтъ се бои отъ човѣка и му отстъпва пѣтъ, ако се срещне съ него. Но това правятъ ягуаритѣ, които живѣятъ въ непристъпнитѣ гористи мѣста. Ония отъ тѣхъ, които живѣятъ край селищата, скоро преставатъ да се боятъ, и нападатъ човѣка.

Ягуарѣтъ не се бои отъ огънь и, безъ да иска да знае, че има запаленъ такъвъ, влиза срѣдъ лагера. Хумболдъ разказва, че единъ ягуаръ измъкналъ едно куче отъ срѣдата на лагера. Рибаритѣ, които излизатъ на брѣга, за да си приготвятъ храна, винаги се спасяватъ на лодка при най-малкия подозрителенъ шумъ, като оставятъ на ягуара месото, което се вари на огъня.

За рева на ягуара по-рано сж се разпространявали най-невѣроятни нѣща. Разказвало се е, че ревътъ на ягуара може да уплаши и най-храбрия човѣкъ. Но, както твърдятъ природоизпитателитѣ и пжтешественицитѣ, ягуарѣтъ никакъ не принадлежи къмъ животнитѣ, които могатъ да издаватъ високъ гласъ.

Следниятъ разказъ ще ни покаже, на какъвъ ужасъ е било подхвърлено населението въ Северна Америка, когато тя не е била още достатъчно населена. Край гората въ единъ чифликъ живѣли мжжъ и жена. Единъ день тѣ отишли на гости въ единъ близъкъ чифликъ, като оставили заключена вратата на своята кжща. Покривѣтъ на кжщата ималъ отворъ за свѣтлина и въздухъ. Когато до-